

[Poul Møller.]

måtte være for disse mennesker, efter de foreløbige udtalelser, professor Ingerslev har fremsat til Ingeniør- og Bygningsvæsen, og som jeg har citeret.

Derfor vil jeg gerne stille det tillægs-spørgsmål til den højtærede trafikminister, om den højtærede minister vil anerkende, at staten har et ansvar for den jettrafik, man sætter i værk fra statens lufthavn over for de omkringboende grundejere, og at man fra ministeriets side vil gøre, hvad man formår ved trafikregulerende foranstaltninger på grundlag af undersøgelsens resultater, for at der skal komme færrest mulige gener for den befolkning, der bor i nærheden af lufthavnen, og vil man dernæst foretage de juridiske undersøgelser ud fra denne ansvarsbetragtning og gøre sig klart, at man har fået et naboretligt ansvar som grundejer af Københavns Lufthavn.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det ligger i og for sig i de oplysninger, jeg har givet, at ministeriet vil sætte ind for at bøde på de ulemper, som denne støj frembringer. I hvilket omfang dette måtte ske, må selvfølgelig i nogen grad afhænge af den økonomi, som der er tale om. Jeg er ikke i stand til på nuværende tidspunkt at kunne vurdere, hvor store summer der er tale om, men jeg kan sige så meget, at jeg personligt er interesseret i at gøre, hvad der er muligt for at bøde på de ulemper, som nu engang er forbundet med at bruge de nye luftfartøjer.

Det andet spørgsmål, som det ærede medlem bragte frem, om erstatning til de folk, der bor i nærheden, må efter mine overvejelser nærmest besvares sådan, at hvis der skulle fremkomme krav om erstatning, må de bringes for domstolene. Jeg ved, at man i England i den gældende luftfartslov har indsat en bestemmelse om, at der ikke kan rejses spørgsmål om erstatning for den støj, der frembringes af jetluftfartøjer. Om man herhjemme skal indføre noget lignende, skal jeg ikke kunne sige på nuværende tidspunkt. Vi skal formentlig til næste år behandle et forslag om en ny luftfartslov, og så kan der måske blive anledning til at diskutere det spørgsmål. Som det ligger i dag, må jeg mene, at hvis der fremkommer krav om erstatning for de

gener, som støjen volder, må det blive et domstolsspørgsmål. Man må huske på, at der ikke alene er tale om støj fra disse luftfartøjer; der kan være tale om mange andre former for støj i vort samfund. Det kan få store konsekvenser, hvis man begynder at give erstatning for støjplage. Der er mange mennesker, der bor i befærdede gader, hvor der ustandselig er støj hele døgnet igennem. Derfor mener jeg ikke, det er et spørgsmål, jeg uden videre kan tage stilling til. Et eventuelt krav af denne art må finde sin afgørelse ved domstolene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *K. B. Andersen* til finansministeren:

„Hvilke oplysninger kan finansministeren give om lønforhandlingerne med børnehave- og fritidshjemsmedarbejderne?“

K. B. Andersen: Baggrunden for mit spørgsmål til den højtærede finansminister er den uro og forundring — for at bruge et mildt ord — blandt børnehavernes og fritidshjemmenes medarbejdere, som vi i de sidste dage har kunnet finde mange udtryk for i pressen. Jeg er klar over, at ministeren måske kan finde det ejendommeligt, at jeg beder om oplysninger midt under forhandlingerne, der, så vidt jeg ved, skal videreføres i overmorgen, men en del af de oplysninger, der har været meddelt i pressen, gør, forekommer det mig, de pågældende børne- og ungdomspædagogers stærke reaktion forståelig, og jeg har derfor fundet det rimeligt trods tidspunktet at bede ministeren om nogle oplysninger.

De grupper, det her drejer sig om, er forholdsvist sent kommet ind under ordnede lønforhold, idet man først i 1948 kom over fra helt tilfældige og højst uensartede aflønningsforhold til en lønordning godkendt af socialministeriet. Den placering, der opnåedes ved den lejlighed, føltes ganske vist urimelig lav under hensyn til den krævede uddannelse og det ansvar, der fulgte med arbejdet, men placeringen blev accepteret, fordi det dengang fra myndighedernes side blev præciseret, at den måtte betragtes som en midlertidig ordning, som et skridt på vejen. I årene siden har man gang på gang